

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac ex probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniæ Agrippinæ, 1707

Q. 35. Ad quid teneatur, qui bonâ fide rem furtivam emit aut vendit; aut pro re sua accepit pretium furtivum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42561

ste aliena ditior: si autem res sua, cui pepercit, fuit
preciosior re alienâ, quâ usus est, non tenetur
alteri restituere nisi valorem rei, quâ usus est,
quia non est factus ditior ex illa re aliena, sed tan-
tum occasione illius plûs habet per rem suam
cui pepercit, alter autem recipit, quod ex re sua
est consumptum, Lugo d. 17. n. 11. Dicast. de
Rest. d. 5. n. 19.

143 §. 3. Si res aliena pereat apud possessorem
bonæ fidei, etiamsi cum culpa ejus pereat, v. g.
quia voluntariè combussit, nihil tenetur resti-
tuere, non ex re accepta, quia non est factus di-
tior, neque ex iniusta acceptance, quia cùm ne-
sciverit esse alienam, non fecit formalem injuri-
am alteri, ita cum communi Dicast. n. 15. & 20
contra Adrian. & Sotum. An Cajus debeat resti-
tuere pretium, quod ipsi dederat Titius pro ob-
tinenda re aliqua, si Cajus hanc illi obtinuerit
gratis, dictum est p. 1. n. 1046.

144 Q. 34. An Cajus teneatur restituere, si aliquis
habeat per contractum injustum bonâ fide initum cum
Titio. R. Si postea deprehendat se ita lucratum
esse, Less. in auct. v. Rest. cas. 5. & v. Societas offi-
ciorum cas. un. Sav. Usura n. 8. dicunt in consci-
entia non teneri restituere, si alio titulo tantum
dem à Titio lucrari potuisset, v. g. per censum
annuum, favetque Sanctarell. in Resolut. p. 1. q.
46. n. 11., sed dicendum est teneri Titio restituue-
re, quantum factus est ditior, si Titius præsu-
mi non possit consensisse in hunc alterum con-
tractum, uti recte Lugo d. 24. f. 9. Vide dicen-
da n. 924.

145 Q. 35. Ad quid teneatur, qui bonâ fidem fur-
titivam

tivam emit aut vendidit, aut pro re sua accepit pretium furtivum. R^e. Omnia ista resolventur postea à n. 961. An autem res furtiva possit reddi furi, si prævideatur non redditurus domino, dictum est à n. 98.

Q. 36. Quid addendum sit circa restitutionem ¹⁴⁶
fructuum bonâ fide perceptorum ex re aliena :
item circa compensationem melioramentorum
vel expensarum. R^e. De his dicetur à n. 204.

ARTICULUS II.

Quid beat restitui ab inferente injuriam formalem, seu male fidei damnificatore seu possessore.

Resp. Id juxta supradicta æstimandum à quantitate tum juris, quod alter habet; tum damni, quod injustè infertur; cui æquale reddi debet, nisi aliud de damnificati merite & consensu rationabiliter præsumatur. *Unde resolvetur.*

147

I. Si damnificatus habeat jus in re, in quadamnum est passus, restitutio ei facienda est in solidum: si autem tantum habeat jus ad rem, restitutio facienda est pro quantitate juris, consideratis circumstantiis: quia non debetur solidus valor rei, quæ expectabatur, cum tantum sit in spe, & multis modis possit inaperdiri.

F 3

II. Qui